

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhawaliala, J.)

ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮਾਨਸਾ (ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੁੜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਰਿਕਾਰਡ ਜਲਦੀ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਏ. ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਡੀ. ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਭੁਪਿੰਦਰ
ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜੇ.

ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਿਨਹਾਸ ਆਦਿ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

∴

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1553 .

24 ਅਕਤੂਬਰ 1977

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 16— ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸ ਵਾਈਸ ਕਲਾਸ III ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਨਿਯਮ 1955— ਨਿਯਮ 2(e) ਅਤੇ 7(i)- ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ (ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ 1959— ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) । ਅਤੇ 10— ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ— ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ— ਪ੍ਰੈੱਸ ਵਿਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ— ਭਾਵੇਂ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਯਮ— ਚੋਣ ਦੇ ਆਮ ਚੈਨਲ ਸਮਾਂ ਲੈਣ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ। - ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ- ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਅਜਿਹਾ ਰੈਗੂਲਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ-ਕੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ - ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ-ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ-ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਾਧਿਅਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਹ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰੇਕ ਧਾਰਨਾ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈੱਸ ਸੋਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸ ਕਲਾਸ III ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਰੂਲਜ਼ 1955 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਮੰਗ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਬੰਦ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਵਰਗ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਤੱਕ, ਜਿਸ ਤੱਕ ਭਰਤੀ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕੋਲ ਹੈ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ; ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 11 ਅਤੇ 12)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੈੱਟ ਕੰਮ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟੱਲ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੇ ਆਮ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ।, ਚੋਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਅਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਾਨਵ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਦਾਰੇ ਰਾਹੀਂ ਭਰਤੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਫੈਕਟਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਜਰਬਾ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਜਵੀਜ਼ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਾਜਬ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਵਾਕਈ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। ਰਾਜ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਸ਼ਾਂਤ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਰਗ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਇਸਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(Para 19)

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc
(Sandhwalia, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ (ਕਮ ਪਲਸਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਆਫ ਵੈਕੈਸ਼ੀਜ਼) ਐਕਟ, 1959 ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਸ਼ੀਲੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹਨ। - ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੇਵਾ ਮੈਨੂਅਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ Employment Exchanges ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੋਵਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਦਰਾ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ! ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਭਾਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਮੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 9.13 ਅਤੇ 9.15 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਲਾਈਵ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ। ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਕੰਮ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਮਾਧਿਅਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਕਲਾਸੀ ਫਿਕਸ਼ਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 28)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਓ. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ, ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 3 ਅਗਸਤ, 1977 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਡੀ. ਕੋਸ਼ਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ. , ਜਸਟਿਸ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ।

f / ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226/227 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ:-

- (i) ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਅਤੇ P-5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (ii) ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;
- (iii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;
- (iv) ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ;
- (v) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ।

ਇਹ ਵੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਵੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ 2 ਸ਼ਰਤਵਾਓਫ) ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ।

ਏ.ਐਸ.ਸਰਹਦੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਐਨ.ਐਸ. ਭਾਟੀਆ,.....

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

(1) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅੰਕੜਾ P. 3 ਮਿਤੀ | 3 ਮਈ, 1977) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

(2) ਤੱਥ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ 1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1553— *ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1974 ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਸ਼ਲ ਸਟੱਡੀ ਮਾਸਟਰਾਂ/ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਦੀਆਂ 1797 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਕਲਾਸ III ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਰੂਲਜ਼, 1955 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਇੱਕ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਮਿਤੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1974 (ਅੰਕੜਾ ਪੰਨਾ 1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਐਸਆਈਆਈਡੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਮੰਗੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1974 ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਸੰਬਰ, 1974 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 443 ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਲ 1976 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ, 1977 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸੋਸ਼ਲ ਸਟੱਡੀ ਮਾਸਟਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਪੱਤਰ। ਪੀ. 2 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 3 ਮਈ, 1977 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 3, ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ (ਸਮੇਤ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ) ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਸਾਰੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਰਥਾਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਕੰਮ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਸਟੱਡੀ ਮਾਸਟਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਧੀ ਚੋਣ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕੁਝ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਸਿਰਫ 14 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹੀ ਦਰਸਾਏ ਹਨ) ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhawalia, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ.

(4) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਛੇਦ ਪੀ. 3, ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ (ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬੋਲੋੜਾ ਹੈ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 'ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਾਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਤੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਤੱਤ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨਾਲ ਉਹ ਅਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ 31 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਰਚ, 1976 ਦੇ, ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਪਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤਜਰਬੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰੋਤ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਤੀ ਦੇ . ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ * ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।

(6) ਹੁਣ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਦਿਅਕ ਸੇਵਾ, ਕਲਾਸ III ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਰੂਲਜ਼ 1955 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ: -

“1. ਛੋਟਾ ਸਿਰਲੇਖ (i) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸ, ਕਲਾਸ III, ਸਕੂਲ ਕਾਡਰ ਨਿਯਮ, 1955 ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(ii) ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

Daljit Singh Minhas etc. v. [The Slate of Punjab etc.
(Sandhawalia, J.)

2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ: ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾ ਹੋਵੇ-

“(e) ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯੁਕਤੀ।
* , * * * * * ◆ .

7. ਭਰਤੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ

(1) ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ;

(a) ਸਿੱਧੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ

(b) ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ

(c) ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਗ੍ਰੇਡਾਂ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ”।

, (ii) ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

(111) ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਰਗੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। /ਜਾਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਕਸਾਰ ਚੰਗਾ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨਿਯਮ 7(i)(ੳ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭਰਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ 'ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਡਵਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਪ੍ਰੈੱਸ' ਵਿਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ^ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਵਿਤਕਰਾਪੂਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਟਿਊਸ਼ਨ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਭਰੋਸਾ ਬੀ.ਐਨ. ਨਾਗਾਰਾਜਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, ਆਇ ਬਨਾਮ ਮੈਜ਼ਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਅਤੇ ਆਰ.ਐਨ. ਨੰਜੁਨਡੱਪਾ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਬਿਮਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (2,) 'ਤੇ ਸੀ।

(7!) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਹੁਣ, ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਪੈਡੈਟਿਕ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 16 ਕਿਸੇ ਚੋਣਵੇਂ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਫਤਰ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮਾਨਸਿਕ ਉੱਤਮਤਾ ਦੀ, ਪਰ ਜੇ, ਸਰੀਰਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਨੈਤਿਕ ਅਖੰਡਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਟੈਸਟਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਪੱਕੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਨ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਰੋਤ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(8) ਧਾਰਾ 16(1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਰ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੋਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵੀ

, (1) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 1942।

(2) 1972 ਐਸਐਲਆਰ 94. (

ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7(i)(b) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਜਾਂ ਖੁਦ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਲਈ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਰੱਕੀਆਂ ਜਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖ ਕੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhawalia, J.)

ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੋ ਕਿ ਰਾਜ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਬਰਾਬਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਵੀ ਜਨਤਾ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਰਗ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣ।

(9) ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹਰ ਸਿਵਲ ਪੋਸਟ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਲੋੜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ, ਹਿਦਾਇਤ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕ ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਰੋਤ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਯੋਗ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਦਫਤਰਾਂ ਤੱਕ ਚੁਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਨਤਕ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਆਰਥੀ ਟਰੈਰੀ ਆਰਿਡ ਆਰਿਡ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਾਈਪਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। - ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗਣਿਤਿਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਉਲੰਘਣਾ। _

(j10) ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਖਾਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ thefeuhder ਕਰਦਾ ਹੈ

ਹਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਥੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 2(e) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ . 7(i) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ- ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ। ਹੁਣ 'ਰੂਲਾ 2 (ਈ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 7 (i) ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤਰੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 2(e) ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਮ ਆਯਾਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਿੱਧੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਭਰਤੀ ਦੇ ਇਸ ਸਰੋਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਦਬਾਓ।

(11) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ, ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਸੰਭਾਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ। ਦੇਸ਼. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਲੋੜ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਲੋੜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਬੰਦ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸਰੋਤ ਲਈ x ਜੋ ਭਰਤੀ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ' ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਵੇਕ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,

Daljith Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhawal, J.)

ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਹੁਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦੋਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀ.ਐਨ. ਨਾਗਾਰਾਜਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿੰਦੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੀਰ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਮ. ਕੇ. ਨੰਬਰਿਯਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਸ. ਸੀਕਰੀ ਜੇ. ਨੇ ਇਕ ਪਾਸੜ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਇਹ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਿਰੀਖਣ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੰਜੁਨਡੱਪਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਢਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਿਯੁਕਤੀ! ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਖੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਆਮ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ. ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਿਰਭਰਤਾ ਹੀ ਕੁਇਨ ਬਨਾਮ ਲੈਦਰਨ+ (3) ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹਰ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਧਾਂਸੂ ਸੇਖਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4) ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਇਧਰ-ਉਧਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਗਪਗ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 16 ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਪ੍ਰੈਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਲੇਖ ਖੀਡਤ ਰਹੇਗਾ।

(3) 1901 ਅਪੀਲ ਕੇਸ 495

(4) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 647

(14) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ 16a; hplethoraa ofi ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਥਾਨ ਦਾ ਮਾਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾ. ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਰੰਨੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੇਐਲ ਸਿੱਧੋ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਨਾਗਾਰਾਜਨ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਕੈਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਸੰਯੁਕਤ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ: -

“ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਾਰਾਜਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੋਣ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਵਿਭਾਗੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 15 ਅਤੇ 16 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਸਮਾਨਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਜਬਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ ਜੋ ਮਨਮਾਨੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਇਲਾਜ) ਦੂਜੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਹਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਭਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ .....।

ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਭਦਲਾ ਨਾਥ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤੀ ਜੌਹਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ., (6) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਆਰਟੀਕਲ 14 ਅਤੇ 16(1) ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ;

(5) 1969 SLR 79

(6) 1972 ਐਸਐਲਆਰ 447

Daljit Singh Minhas etc. v. [Die State of Punjab etc.
(Sandhwalia, J.)

ਉਹ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ, ਜਨਤਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ; ਦਫਤਰ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰੇ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੀ ਡਾ. ਐਸ. ਟੀ. ਵੇਰਿਕਤੈਯਾ ਥਿਮੱਈਆ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਜਿਸਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (7) ਵਿੱਚ ਇਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮਾਨ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, (8) ਨੇ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ : -

"ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੌਕਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 16. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ A ਅਤੇ B ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਆਰਟੀਕਲ 16 ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੱਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (9), ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

"ਕਲਾ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ. 14 ਅਤੇ 16 ਠੋਸ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

- (7) ਏਆਈਆਰ 1969 ਮੈਜਿਸਟਰ 186.
- (8) ਏਆਈਆਰ 1964 ਰਾਜਸਥਾਨ 13. ~
- (9) 1970 ਐਸਐਲਆਰ 755। ' -

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਬਰਾਬਰੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਵਰਗੀਕਰਣ, ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਲਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਸਮੂਹ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'T' ਉਹ ਮਤਭੇਦ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ 1 ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਟੈਸਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ .....।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ *ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਖੋਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (10) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ (10) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸੰਦਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ: -

"ਇਸ ਅਸਮਾਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਨ ਸਮਾਨਤਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮੀ ਜਾਂ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਅਵੇਸਲੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਮਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਮਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਉਸਾਰੂ ਮੋਡਸ ਵਿਵੇਂਡੀ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਹਾਰਕਤਾ ਨੇ 'ਵਰਗੀਕਰਨ' ਅਤੇ 'ਭਿੰਨਤਾ' ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਗਲੋਸ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਭਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਾ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਰਥ. 14 ਤੋਂ 16 ਨਾ ਤਾਂ ਸੁਸਤ ਇਕਸਾਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ "ਪ੍ਰਤਿਭਾ" ਹੈ।

ਮੁੱਖ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ. ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ:

"ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੱਕ ਹੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ>, ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਗਣਿਤਿਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ।

(10) 1974(1) SLR 536.

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhwalia, J.)

ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ੌਰਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਡਬਲਯੂਫੋਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :- ,

“ਸਮਾਨ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਨਿਯਮ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਬਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਹੜੀ ਕਲਾ. 16 ਚਿੰਤਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਸ ਖਾਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

(15) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਵੱਡੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਕਥਿਤ ਲੋੜ ਦੇ ਖਾਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਭਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(16) ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ- ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੈੱਟ (ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ) ਲਈ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟੱਲ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲੱਗ ਗਏ। ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਹਰੇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖੇਤਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਤਜਰਬਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਫੈਕਟਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ -ਆਮ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਜਰਬਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਵਾਕਈ ਗੁਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਐਡ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਤੋਂ ਬੇਚੈਨ ਕਰਕੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ- ਰਾਜ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2 ਤੋਂ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹਿੱਤ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦਾ ਇਹ ਪੱਖ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਮੇਤ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(17) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ (ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਐਡਵਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਰਗ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ। ਜਾਇਜ਼। ਇਹ ਵਰਗੀਕਰਨ ਆਪਣੀ ਵਾਜਬਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

, (18) ਆਪਣੀ ਮੁਢਲੀ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਫਿਰ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ-ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। -ਰਾਜ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।

(19) ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖੋਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhwalia, J.)

ਮਹਿਜ਼ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨੇ ਹੁਣ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੱਟ, ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 12 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਨੁਸੂਚੀ P/3 ਦੁਆਰਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਭਰਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।' ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਚਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ. ਚੰਨਾਬਾਸਵਾਈਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮੈਜ਼ਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (11) ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਰਵਾਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (12) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚੋਣ-ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੋਸਟ ਨੂੰ. ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਮਨੀ ਸੁਬਰਤ ਜੈਨ ਆਇ, ਬਨਾਮ ਹਤਰੀਆਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (13) ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

WW(r .....)

(20) Theinlearnedun ਵਕੀਲ Titit ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਤਦ■tuvirt ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਤੁੜੀ 'ਤੇ ਫੜ ਲਿਆ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ.

- (11) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1293
- (12) ਏਆਈਆਰ 1973 ਐਸਸੀ 2216. -
- (13) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 276.

ਅਨੁਸੂਚੀ P. 3, ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 'ਤੇ ਅਰਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ/ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਹੈ ਪਰ ਅਪਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇ ਪੁਰਤਾਬਪੁਰ ਕੰਪਨੀ (ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਕੇਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (14) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(21) ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ> ਨਪੁਨ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੈਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3, (ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਰਾਜ

ਸਰਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਐਡ-ਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਕੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਤਕ ਹਿਦਾਇਤ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਡੀ- ਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ (ਅਤੇ ਚੋਣ) ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਸਕ੍ਰੀਨਿੰਗ, ਚੋਣ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ - ਸਾਥੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(14) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 1896

ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਕਥਿਤ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(22) ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਜੋਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਮ ਚੈਨਲ ਅੱਗ ਲਟਕਦੇ ਰਹੇ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਰਕਾਰੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1460 ਆਫ 1977 ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ. ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸੀਮਤ ਅਧਾਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਢੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਜੋਂ 1 ਤੋਂ 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਰਗ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ, ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ।

(23) ਫਿਰ ਵੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਕੋਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhwalia, J.)

ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ 1973 ਅਤੇ 1974 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਨ) ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਆਰਟੀਕਲ 16 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ। ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੋਟ-ਸਟੇਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਘੱਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀਆਂ ਅਜੀਬ ਹਕੀਕਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖੇਤਰੀ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਾਜ਼ਾਰ'। ਇਹ

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ, ਸਥਾਨਕ ਇੰਪਲਾਈਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ।

(24) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਾਂਗਾ।

(25) ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: ਕਿਰਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ੁੱਧ ਕੰਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਚੌੜਾਈ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੇਵਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1945 ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੈਮੋਬਿਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਣਾਅ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਦੁਕਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਨਾਗਰਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੁਨਰ-ਸਮਰਥਨ ਨੂੰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਸਕੇ। ਰੱਖਿਆ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੱਸਿਆ ਦੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਨਿਪਟਾਰਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜੁਲਾਈ, 1945 ਵਿੱਚ ਰੀ-ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਐਂਡ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ-ਜਨਰਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਿਰਫ .demobilized ਸੇਵਾ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੁੱਧ-ਕਰਮੀਆਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹਨਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਲ 1948 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਨੂੰ ਵਰਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ, ਸ਼ਿਵਾ ਰਾਓ ਕੋਰਨਮਿਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhwalia, J.)

(26) ਇਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਮਾਨਤਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ (ਖਾਲੀ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੂਚਨਾ) ਐਕਟ, 1959 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ ਆਈ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 2(d) ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 25 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪੂਰਵ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਦੋ-ਸਾਲਾ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 'ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ' ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ (ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1960 ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੈਲ 1961 ਚੁਣੇ ਗਏ ਟਰੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰੈਲ 1961 ਦੇ ਨਿਯਮਤਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੇਵਾ ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਖਰਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੰਸਥਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਐਟ-ਜਨਰਲ ਹੈ, ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(27) ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੇਵਾ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਹਵਾਲਾ ਇਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ' ਇਹਨਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਆਮ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਮੈਨੂਅਲ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ VII ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੰਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 7.3 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ Employment Service ਇੱਕ ਮੁਫਤ ਸੇਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਭਾਲਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਕਸਚੇਂਜ ਪੈਰਾ 7.4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ "(ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ) ਉਹਨਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਹ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ VIII ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਆਏ IX ਵਿੱਚ 'ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਰਾ 9.3 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਣ ਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਯੋਗ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸ 9.13 ਅਤੇ 9.15 ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ: -

- (1) 3. “ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਚੋਣ ਦਾ ਖੇਤਰ ^{ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ}। ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਲਾਈਵ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ XI ਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਪਲਾਈ ਕੈਂਟਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ / ਤਜਰਬਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ EO ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਚੋਣ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।
- (2) 5. “ਜਿੱਥੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਚੋਣ ਅਨੁਸਾਰੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਤਜਰਬੇ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ **ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ, ਇੱਕ ਮਾਪਦੰਡ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।**

(28) ਹੁਣ ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਪੈਰਿਆਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ (ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1959 ਦੁਆਰਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੇਵਾ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼। ਇਹਨਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੋਵਾਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਦਰਾ ਚਾਰਜ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸਾਬਕਾ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਇਹ ਹਰੇਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

Daljit Singh Minhas etc. v. The State of Punjab etc.
(Sandhwalia, J.)

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਭਾਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸਪੈਲ-ਆਊਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੈਰਾ 9.13 ਅਤੇ 9.15 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਲਾਈਵ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ। ਇਹ (ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ 30 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨੈੱਟ ਵਰਕ ਜੋਫ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਮਾਧਿਅਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਭਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਸਨ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਰਕੀਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਜੋ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(29) ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦੂਰੋਂ ਵੀ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪੁਨਰ-ਕਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪੱਖ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ. 4 ਵਿੱਚ) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇ ਮਾਸਿਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਮਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਕਟ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਲੀਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ

ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਚੈਨਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1*"

(30) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2(e) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਰਾਹ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਦੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਚੈਨਲ

ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਢੰਗ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੈਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਬੰਦ-ਗੈਪ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਤੁਰੰਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਯਮ 2(ਈ) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 16.

ਟੀ

(31) ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾ. ਐਸ. ਟੀ. ਵੈਂਕਟੈਯਾ ਬਿਮੱਈਆ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (7) (ਸੁਪਰਾ), ਵਿਚ ਇਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਥਾਨਕ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਾਮੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਐਕਸਚੇਂਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਥਾਨਕ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ

ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 1 ਬਦ **ਬਨਾਮ** ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਜੈਨ, ਜੇ.)

ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫਤਰਾਂ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

(32) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧੂਰੀਆਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 31 ਮਾਰਚ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

(33) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਮੈਰਿਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ। ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. — ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਐਸ.ਐਸ.ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਏ.ਐਸ.ਬੈਂਸ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ.ਜੇ. ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਓ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 100

ਦਸੰਬਰ 13, 1977

ਪੰਜਾਬ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1963 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ (ਹਰਿਆਣਾ ਫਸਟ ਅਮੈਂਡਮੈਂਟ) ਰੂਲਜ਼ 1977 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 12—ਕੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ- ਰੋਟੇਸ਼ਨਲ ਸਿਸਟਮ—ਕੀ ਕੋਟਾ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।